

ЙОНИ

Розділ: **1** 2 3 4

РОЗДІЛ: 1

Слово Господнє надійшло до Йони, сина Амітая:

² «Встань, іди в Ніневію, оте велике місто, і проповідуй проти нього, бо злоба їхня піднялася до мене.»

³ Та Йона встав, щоб утікати в Таршіш, далеко від Господа. Прийшов він до Яффи, знайшов корабель, що плив у Таршіш, заплатив за переправу й вступив до нього, щоб відплисти з ними у Таршіш, далеко від Господа.

⁴ Але Господь кинув на море великий вітер, і на морі знялася страшна хуртовина, тож корабель ось-ось мав уже розбитись.

⁵ Злякались моряки і закричали кожен до свого бога, а щоб облегшити корабель, викинули вантаж, що був на ньому, в море. Йона ж зійшов у саму середину судна, ліг і заснув глибоко.

⁶ І підійшов до нього головний над моряками та й каже: «Як тобі спати? Вставай, візви до твого Бога, може він зглянеться над нами й ми де загинемо.»

⁷ І говорили один до одного: «Ось киньмо лишень жереб, щоб довідатись, через кого сталося нам це лихо.» Кинули вони жереб і жереб упав на Йону.

⁸ І кажуть вони до нього: «Скажи нам, будь ласка, через кого сталося нам це лихо? Яке твоє зайняття? Звідки ти йдеш, який твій край, з якого ти народу?»

⁹ Він відповів їм: «Я - єврей і почитаю Господа небес, що сотворив море й землю.»

¹⁰ Злякались люди вельми й сказали до нього: «Що це ти зробив?» - довідались бо, що він утікав далеко від Господа, бо він їм признався.

¹¹ Далі його спитали: «Що нам з тобою чинити, щоб море, яке на нас розлютилось, утихло?» Море бо дедалі більше піднімалось і бушувало.

¹² Він відповів їм: «Візьміть і киньте мене в море, й море перестане проти вас бушувати, бо я знаю, що то через мене прийшла на вас велика оця хуртовина.»

¹³ І заходились люди веслувати до берега, та не могли, бо море дедалі більше піднімалось і проти них бушувало.

¹⁴ Тоді вони візвали до Господа й сказали: «О Господи, не дай, благаємо тебе, щоб ми загинули за життя цього чоловіка, й не допусти, щоб на нас упала кров невинна, бо ти, о Господи, вчинив, як тобі було завгодно.»

¹⁵ Взяли вони Йону та й кинули в море, і море перестало бушувати.

¹⁶ Люди вельми налякались Господа й принесли Господеві жертву та обреклись обітом.

РОЗДІЛ: 2

Господь наготував велику рибу, щоб вона проглинула Йону. І пробув Йона .в нутрі риби три дні й три ночі.

² З нутра риби Йона почав молитися до Господа, Бога свого.

³ Він мовив: «У моїй скруті до Господа візвав я, й він відповів мені. З нутра шеолу закричав я, і ти почув мій голос.

⁴ Ти кинув мене у безодню, у серце моря, і води мене оточили. Усі твої буруни й твої хвилі пройшли надо мною.

⁵ Я мовив: Відкинутий я з-перед очей у тебе! А все ж таки я знову глядітиму на святий храм твій.

⁶ Води мене обняли аж по горло, безодня мене оточила, водорість голову мені повила.

⁷ Аж до стіп гір спустивсь я; земля засувами повік мене замкнула, але ти вивів моє життя з ями, о Господи, мій Боже.

⁸ Коли моя душа в мені умлівала, про Господа згадав я, і моя молитва долинула до тебе, до храму до святого твого.

⁹ Тії, що пустих марнощів пильнують, кидають власну ласку.

¹⁰ Я ж голосом подяки принесу тобі жертву. Чим я обрікся, те я виконаю. Від Господа спасіння.»

¹¹ Господь повелів рибі, й вона виблювала Йону на сушу.

РОЗДІЛ: 3

І надійшло слово Господнє до Йони вдруге:

² «Встань, іди в Ніневію, у те велике місто, й проповідуй йому те, що я скажу тобі.»

³ Устав Йона й пішов за Господнім словом, у Ніневію. Ніневія ж була надзвичайно велике місто: на три дні ходи.

⁴ І Йона почав увіходити в місто, один день ходи. Він об'явив, кажучи: «Ще сорок день, і Ніневія буде зруйнована.»

⁵ І повірили ніневітяни Богові: оголосили піст і понадягали веретища, від найбільшого до найменшого.

⁶ Вістка про це дійшла до ніневійського царя; він устав з престолу свого, скинув одежу з себе, покритись веретищем і сів на попелі.

⁷ Далі, на наказ царя і його вельмож, було голосно оповіщено в Ніневії: «Ні людина, ні скотина, ні воли, ні вівці - нічого не сміють їсти, ні споживати, та й води не сміють пити.

⁸ Та щоб усі - від людини до скотини -понакривались веретищами й чимдуж взивали до Бога, і щоб кожен покинув свою нікчемну поведінку й насильство рук своїх.

⁹ Хто зна, чи Бог іще не повернеться та не роздумає й не відверне від нас палаючий гнів свій, тож ми й не загинемо?»

¹⁰ Побачив Бог їхні вчинки, що вони відвернулись від своєї нікчемної поведінки, й роздумався щодо лиха, яке був погрожував їм учинити, - і не вчинив його.

РОЗДІЛ: 4

- 1 не вподобалось те Йоні вельми; запалав він гнівом,
- 2 і почав молитися до Господа, і мовив: «О Господи! Хіба ж не це я говорив, будучи ще у моїй країні? Тому ж я й утік був напочатку до Таршішу; знав бо, що ти - Бог милостивий і милосердний, довготерпеливий і многомилостивий, й уболіваєш над злом.
- 3 Тож візьми, благаю, Господи, тепер у мене мою душу, бо ліпше мені вмерти, аніж жити.»
- 4 А Господь сказав: «Чи ж слушно ти розсердився?»
- 5 Вийшов Йона з міста й сів за східного боку міста. Зробив він собі там халупку, й сів під нею у холодку, визируючи, що станеться з містом.
- 6 А Господь Бог виростив тикву й вона знялась над Йоною, щоб була тінь над його головою та щоб позбавити його досади. Йона вельми зрадів тикві.
- 7 Але другого дня, як почала зоря зоріти, звелів Бог черв'якові, й він підточив тикву й вона всохла.
- 8 А як зійшло сонце, послав Бог посушний східний вітер, і сонце вдарило у голову Йоні так, що він зомлів, тож і побажав сам собі смерти, кажучи: «Ліпше мені вмерти, аніж жити.»
- 9 Бог промовив до Йони: «Чи слушно ти розсердивсь із-за тикви?» Він відповів: «Я розсердивсь через тикву так слушно, хоч би й умерти.»
- 10 Тоді Господь сказав: «Тобі жаль тикви, дарма що ти не поравсь коло неї й не зростив її, - що за одну ніч виросла і за одну ніч пропала.
- 11 А мені б то не жаль було Ніневії, великого міста, в якому живе більше ста двадцяти тисяч душ, що не вміють розрізнити правиці від лівиці, - й худоби безліч?»

For other languages please go to www.wordproject.org